

og fængslede at flygte fra et fængsel under ledsaget eller uledsaget udgang. Det fantastiske ligger i, at det ikke tidligere har medført nogen form for restriktioner at lege røvere og soldater med ordensmagten. Det har været omkostningsfrit at påføre samfundet fornyede store omkostninger ved efterlysning, efterforskning og et større træk på de i forvejen knappe ressourcer hos politiet.

Den eneste konsekvens har været en udsættelse af næste besøg hos venner og bekendte og alternativet ved flere udeblivelser at sidde i enecelle en vis periode. Det er den eneste restriktion, der har været gældende indtil nu.

Det siger lidt om den pladderhumanistiske holdning, der i mange år har været fremherskende i lovgivningen her i landet. Det er godt, at dette forhold nu ændres, hvor regeringen i arbejdet får stor hjælp fra Dansk Folkeparti med at ændre de forhold.

Det er befriende, at disse utålelige forhold nu bringes til ophør, således at vi nu også i denne lov får sund fornuft og anstændighed ind i straffeloven. En fornuft, folk ude i samfundet længe har ønsket sig.

De bestræbelser, justitsministeren yderligere har gang i med at forstærke indsatsen mod narke i fængslerne og en begrænsning af de indsattes aktindsigt, støtter Dansk Folkeparti også.

Der er absolut ingen god grund til, at en indsat skal have at vide, hvilken fængselsbetjent der fik det afgørende ord med hensyn til, at en såkaldt stærk fange f.eks. skal flyttes til et andet fængsel, absolut ingen grund.

Igennem flere år har der været forsøgt en begrænsning i netop aktindsigten, uden at det er lykkedes. Men nu er der andre og mere fornuftige toner i Folketinget som et resultat af borgerne, af befolkningens vurdering af den tidligere regerings indsats. Det tegner godt, og det er fremmende for retsbevidstheden.

Dansk Folkeparti kan således tilslutte sig hele lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Per Dalgaard: Hvad er det egentlig, der er til hinder for med den nuværende § 24, stk. 3, at man kan overflytte en fange til en anden institution? Hvad er der til hinder for det med den nuværende § 24?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg forholder mig som altid til praksis. I praksis viser det sig, at der åbenbart er store problemer med at få fængselspersonale og andre personer til at vidne i sager, hvor der kan påkaldes aktindsigt. Der må der være et eller andet galt ved det eksisterende lovgrundlag, siden der stadig væk er problemer med det, og derfor skal det selvfølgelig laves om.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu håber jeg, hr. Per Dalgaard også er klar over, at der er oprettet særlige afsnit i Horsens, i Nyborg, i Vestre Fængsel, og sådan kunne jeg blive ved, netop med henblik på at kunne flytte stærke fanger.

Men jeg synes egentlig, at hr. Per Dalgaard selv leverer det bedste svar på det, jeg har kritiseret her, når hr. Per Dalgaard siger, jamen lad os lave det om.

Det, jeg egentlig efterlyser, og som jeg kan høre hr. Per Dalgaard heller ikke ved, er: Hvad er problemet, siden man ikke har brugt § 24? Hvad er grunden til, at man ikke har brugt den mulighed, man har for at suspendere aktindsigten, når den rent faktisk findes i den gældende lov?

Jeg er lidt mere grundig i mit arbejde, så når jeg ved, at vi har en lovgivning og en paragraf, som siger, at det skal være muligt, så har jeg det faktisk sådan, at hvis det viser sig, at der ikke bliver draget nytte af den, så vil jeg godt vide hvorfor, inden jeg bare laver om. Det synes jeg vi står os godt ved herinde. Det er sagligt, det er ordentligt.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det er da glædeligt at høre, at fru Lissa Mathiasen sætter sig grundigt ind i tingene, hvor hun så mener, at det gør jeg ikke. Det er da højst sandsynligt også rigtigt, at jeg ikke har læst § 24 a. Men det har ingen betydning, synes jeg.

Det har betydning, hvordan det fungerer i praksis. Hvordan virker tingene i praksis? Hvordan fungerer det ude i fængslerne i praksis?

Der er altså nogle problemer, der gør, at selv om man måske kan anbringe stærke fanger i nogle afdelinger for sig, så fungerer problemet åbenbart stadig væk med, at man ikke tør melde rigtigt ud – fra personalets side forstås.